

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENS DAL

Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik

NR. 12

DESEMBER 1950

9. ÅRG.

Håndboken over Norges Frimerker.

I tidsskriftet nummer 11/12 43 sto den første artikkel om den påtenkte håndbok over Norges Frimerker. I årenes løp har det stått mange. Opprinnelig var det hensikten at håndboken skulle komme ut til Postverkets 300-års jubileum i 1947. Senere er utgivelsesåret endret til 1955 — de norske frimerkers 100-års jubileum.

Mange har sikkert spurt seg selv: Hvorledes går det med denne håndboken? Hvem arbeider med den? Kommer den i det hele tatt til å se dagens lys? Nå skal det innrømmes at utgivelseskomiteen hittil har ført en meget stille tilværelse, men arbeidet har den. Johs. Jellestad var hovedredaktør med en organisasjonskomité bestående av: Arnstein Berntsen, Per Gellein, Dan Thune-Larsen (formann), Wilh. Ulleberg og undertegnede. Etter Johs. Jellestads død er det foreløpig ikke utnevnt noen ny hovedredaktør, men Dan Thune-Larsen er av forbundet oppnevnt til formann i en redaksjonskomité med ovennevnte medlemmer supplert med skipsreder Abr. Odfjell.

Det vil forstås av alle at Johs. Jellestads død i særdeleshet var et uerstattelig tap for håndbokkomiteén og at dens medlemmer spurte — ikke bare hverandre — men også forbundets styre: Hva nå?

Så lenge Jellestad levde og en kunne trekke veksler både på hans arbeidskraft og hans enorme kunnskaper syntes saken klar. Annerledes nå. En kan ikke lenger regne med at store deler av håndboken blir en enkelt manns arbeid. Nå må alle komme med sitt skal verket fullføres.

I disse dager sender redaksjonskomiteén ut en anmodning til alle forbundsklubber om å foreslå medarbeidere. La ikke dette bli et tomt sirkulære, en liten post på kveldens program. Oppropet angår deg personlig som norsk filatelist. Håndboken skal vise alle hvor norsk filateli står i dag. Jellestad så i håndboken et monument over norsk filateli. Han opplevde ikke å få det reist. Nå står det til oss å reise det. Reise det som minne over Henrik Dethloff, Justus Andersen og Johs. Jellestad.

Men din hjelp må til.

Jarle O. Stensdal.

Frimerkesamlernes stilling til velgjørenhets- og minneutgaver.

Vi gjengir nedenfor den henstilling som den internasjonale filatelistfederasjon på sin Kongress i Wien i år besluttet å rette til de postale autoriteter over hele verden.

Den internasjonale filatelistfederasjon har besluttet å oppstille visse regler i den hensikt å beskytte samlernes interesser og filatelien i alminnelighet.

1. Under den forutsetning at nedennevnte regler overholdes, er filatelistene innforstått med å støtte velgjørenhetsutgaver hvis tillegg til frankeringsverdien tilfaller humanitære formål, vitenskapen, kunsten, sporten, ungdomsarbeidet og filatelien.
2. Under hensyntagen til at der i de senere år er utgitt et overdrevent antall frimerkeserier, tillater vi oss å henstille til de postale myndigheter at der ikke utsendes mer enn to serier med tillegg om året.
3. Vi anbefaler de postale myndigheter å begrense antallet av merker i en slik serie til å dekke frankering av trykksaker, brevkort og brev, enten etter innenlandstakst eller etter utenlandstakst.
4. Et tillegg til fordel for et av de under punkt 1 nevnte formål må ikke overstige 50 % av seriens frankeringsverdi. Unntatt fra denne regel er blokker eller spesielle frimerker utgitt i anledning av en frimerkeutstilling.
5. Vi er overbeviste om at det store antall minnefrimerker som er utgitt hittil, er til skade for filatelien. Vi tillater oss å henlede de postale myndigheters oppmerksomhet på dette, og vi ber dem om å begrense antallet av disse utgaver til det absolutte minimum. I sin alminnelighet vil vi anbefale bare å utgi ett frimerke i stedet for en serie.
6. Vi anser følgende utgaver som skadelige for filatelien:
 - a. Utgaver som bare selges på bestilling eller i abonnement.
 - b. Utgaver som i sin helhet selges til enkeltmann eller til et konsortium.
 - c. Utgaver som ikke selges ved alle postkontorer.
 - d. Utgaver med begrenset opplag.
 - e. Utgaver hvis ervervelse er avhengig av kjøp av en eller flere serier av andre utgaver.
7. Vi vil fraråde alle samlere å kjøpe slike utgaver. De vil bli utelukket fra filatelistiske utstillinger og bør ikke omsettes ved klubbenes auksjoner, nyhetstjenester eller i deres bytte- og salgshefter.
8. Filatelistene anmoder de postale myndigheter om å begrense utgivelsen av blokker til nasjonale og internasjonale utstillinger, for hvilke slike blokker opprinnelig ble laget. Blokker eller spesielle frimerker som utgis til dette formål, kan gis et tillegg større enn det som er fastsatt i punkt 4, idet det tjener til finansiering av propaganda for filatelien og til organisering av større filatelistiske utstillinger. Størrelsen av tillegget bør fastsettes i samråd med utstillingskomiteen og vedkommende lands filatelistforbund, eller hvor et slikt forbund ikke eksisterer, i samråd med den internasjonale filatelistfederasjon.
9. Frimerker med overtrykk innebærer en fare for filatelien, og vi tillater oss å anbefale de postale myndigheter så vidt mulig å unngå slike overtrykk.
10. Ved utgivelsen av nye frimerker henstiller vi til de postale myndigheter at de setter seg i forbindelse med de respektive filatelistforbund.

KOMITEEN TIL BEKJEMPELSE AV UNØDVENDIGE FRIMERKEUTGAVER

R. Jezler. H. U. Wölffel.

DEN INTERNASJONALE FILATELISTFEDERASJON

E. Friederich. Fred. Rufer.

Frimerkesamlernes stilling til velgjørenhets- og minneutgaver.

Av Jarle O. Stensdal.

På annen plass i tidsskriftet vil en finne den henstilling som den internasjonale filatelistfederasjons (F.I.P.) kongress i Wien besluttet å rette til de postale autoriteter over hele verden, samt den første fortegnelse over frimerker som F.I.P. har besluttet å boikotte.

Hva denne fortegnelse angår så kan en ikke annet enn stusse over dens innhold og spørre seg selv: Hvorfor bare disse merker, når det er så mange andre i samme kategori? En vil legge merke til at 10 nummer angår Belgia og de øvrige 8 Frankrike og land som på en eller annen måte er knyttet til det franske samvelde (Marokko, Saar). Forholdet er at det er de belgiske og franske nasjonalforbund som — i enkelte tilfelle for flere år siden — har foreslått for F.I.P. at de nevnte merker boikottes, og de er derfor nå samlet i den første boikottliste. Det er en feil fra F.I.P.s side at det ikke er opplyst om dette forhold, idet en ved utsendelsen måtte gå ut fra at meget få kjente til det. Personlig tror jeg at boikotten av de spesifiserte merker er et slag i luften, idet kunngjøringen kommer altfor sent — og mange samlere har allerede merkene i sine samlinger. Katalogutgiverne har tatt dem med i sine kataloger, og albumforlagene har gitt dem plass i sine album. Skal F.I.P. makte den oppgave å boikotte visse frimerkeemisjoner, må der handles ganske annerledes raskt. For det første må det ikke være vedkommende nasjonale forbund som bestemmer hvorvidt en utgave skal boikottes eller ikke. Det må bare ha en innstillende myndighet. Boikotten må bestemmes av et helt uavhengig internasjonalt organ med gode forbindelser i alle land, slik at en bestemmelse om boikott kan treffes allerede før, eller i alle fall samtidig med merkene utgivelse. Hvis en samler likevel kjøper merkene, vet han i alle fall at han har med en boikottet utgave å gjøre.

Skal boikottaksjonen lykkes, må den ikke ramme merker som allerede er utgitt for flere år siden. Der må utsendes en

meddelelse om at fra en bestemt datum vil F.I.P.s boikottregler tre i virksomhet.

Det har i årenes løp lyktes å samle en rekke nasjonale forbund i den internasjonale filatelistfederasjon. Faktum er imidlertid at flere av disse forbund i den foreliggende situasjon må sies nærmest å være en belastning for federasjonen. På den annen side står en rekke land utenfor sammenslutningen. Det er etter min mening en stor feil at federasjonen ikke har søkt kontakt med disse land før den gikk til løsningen av et så viktig spørsmål som internasjonal boikott av frimerkeutgaver. Det sies i den første boikottlistes forord at «merkene må ikke utstilles eller selges på auksjon eller omsettes i byttehefter i noe forbund som er tilsluttet F.I.P.». Denne *ordre* omfatter altså bare F.I.P.s medlemmer. Men de andre? Det er også et annet forhold som ikke er tatt med i betraktning. Ved de internasjonale utstillinger har det vært alminnelig å anmode de forskjellige lands postverk om å utstille utenfor konkurranse. Vil en her ikke kunne risikere å se utstilt nettopp de merker som F.I.P. boikotter og som det forbyr sine egne medlemmer å samle og å utstille?

Imidlertid er det et punkt i boikottoppropet som får en til å sette et stort spørsmålstegn ved hele aksjonen. Jeg sikter her til punkt 8. Kan det være mulig at noen for fullt alvor vil hevde det standpunkt at vi skal boikotte merker til inntekt f. eks. for Røde Kors med et tillegg av over 50 %, mens vi skal tillate at det utgis merker med et slikt tillegg for en frimerkeutstilling? De postale myndigheter har jo all grunn til å le oss opp i vårt ansikt når vi kommer med våre protester. Med hvilken rett kan vi kreve et unntak for våre egne formål?

Nei, skal vi ha noen sjanse til å gjennomføre boikottaksjonen, må vi i alle fall gå til vår gjerning med rene hender. Like rett for Loke som for Tor. Det er mulig å gjennomføre internasjonale utstillinger uten at det utgis spesialmerker og blok-

ker for å finansiere dem. Det blir vanskeligere, det er så, men det er nærmest et gode. I de senere årene har det vært altfor mange av disse utstillinger, og en 2net eller 3dje hvert år er mer enn nok.

Jeg håper at Norsk Filatelistforbund vil utarbeide et velbegrunnet forslag for F.I.P.s kongress i København neste år, gående ut på at punkt 8 oppheves og at kontakt innledes med land og organisasjoner som står utenfor federasjonen, slik at boikottbestemmelsene kan bli hva de har til hensikt å være — nemlig internasjonale.

Det kan i denne forbindelse også være et spørsmål om en ikke bør komme inn på F.I.P.s lover § 3, som sier at bare de nasjonale forbund kan opptas som medlemmer, og § 4, hvor det sies at federasjonen dannes av én delegert fra hvert land. Det er et faktum at det i flere land finnes jevnbyrdige organisasjoner — og hvorfor man da bare skal akseptere én av dem som medlem av F.I.P., er meg en gåte. Hensikten med den internasjonale sammenslutning skulle vel være den at den skulle omfatte *alle* filatelister?

Boikottliste nr. 1.

Den internasjonale filatelistfederasjons komité for bekjempelse av unødvendige frimerkeutgaver har utsendt sin første liste over frimerker som skal boikottes.

Boikott av disse merker skjer etter anmodning av de nasjonale forbund i Belgia og Frankrike. Merkene må ikke utstilles eller selges på auksjon eller omsettes i byttehefter i noe forbund som er tilsluttet F.I.P.

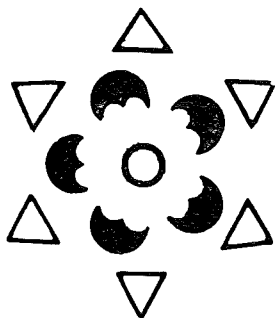
Utgivere av kataloger og album er anmodet om ikke å katalogisere disse merker, eventuelt å bemerke at merkene boikottes av F.I.P.

1. Belgia 1948 (Yvert 728/736), Minneutgavene fra 1946 for Daminaus, Vandervelde og Bovesse med perforering IMABA. Privat utgitt.
2. Belgia 1947 (Yvert 743/747), Merker med tillegg for Kampen mot tuberkulosen. Tillegg over 50 %.
4. Belgia 1948 (Yvert 777/780), Merker med tillegg for restaureringen av Klosteret i Chèvremont. Tillegg over 50 %.
5. Belgia 1948 (Yvert 781/784), Merker med tillegg for Edouard Ansees fond. Tillegg over 50 %.
6. Belgia 1948 (Yvert 26 — miniatuurark). Ovennevnte merker (781/784) i miniatuurark. Tillegg over 50 %.
7. Belgia 1948 (Yvert 785). Merke med tillegg for Krigsmonument i Antwerpen. Tillegg over 50 %.

8. Belgia 1948 (Yvert 786). Merke med tillegg for Krigsmonument i Liège. Tillegg over 50 %.
 9. Saar 1948 (Yvert 49/52). Merke med tillegg for oversvømmelsens ofre i 1947. Tillegg over 50 %.
 10. Saar 1948 (Yvert 4). Luftpostmerke med tillegg for oversvømmelsens ofre i 1947. Tillegg over 50 %.
 11. Saar 1948 (Yvert 1 — miniatuurark). Blokk med merkene 49/52. Tillegg over 50 %.
 12. Marokko (Yvert 3 — miniatuurark). Blokk med merkene 70/73. Tillegg over 50 %.
 13. Belgia 1949 (Yvert 27/28 — miniatuurark). Blokk med merkene 792/797, malerne Jordaens og Van der Weyden. Tillegg over 50 %.
 14. Frankrike 1949. Merker nr. 818/819 Yvert i blokk. Minneutgave Forente Nasjoner. Ikke solgt ved postkontorene.
Følgende merker har tillegg over 50 %:
 15. Marokko 1950. Frimerke general Leclerc.
 16. Marokko 1950. Frimerke Frimerkets dag.
 17. Marokko 1950. Frimerke Solidarité.
 18. Belgia 1950. 3 frimerker «Det hellige år».
- Nr. 15 til 18 er visstnok ikke blitt utgitt.

Finska bilpaketmärken.

Av. R. Ahonius.

Finska Postverket utgav den 1.I.1949 speciella bilpaketmärken i tre olika valörer. Dessa är avsedda för de paketförsändelser, vilka sändes på statens i olika delar av landet befintliga postbillinjer, 101 till antalet. Dessutom användes de på statens motorbåtar — trafikerande sträckan mella Outakoski och Utsjoki i Enare sjö i Lappland.

Enligt vad poststyrelsen meddelat, ha dessa bilpaketmärken ej utgivits i samma syfte som frimärken i allmänhet, och anser styrelsen därför, att de ej kan räknas till frimärkena. Behovet av dessa märken har uppstått enbart för möjligheten att kontrollera uppburna paketavgifter. Av denna orsak anser poststyrelsen dem endast vara vanliga interna redovisningsbevis. Därför säljes dessa ej direkt till allmänheten, utan vederbörande postfunktionär fastsätter dem själv på de till befördran inlämnade paketförsändelserna. Visserligen har på några postbilstationer sålts märken även till allmänheten, men detta har berott på missuppfattning, och så fort poststyrelsen fått kännedom här-om, har den utfärdat stränga förbud och försäljningen avbrutits.

Bilpaketmärkena makuleras å postbilstationerna med deras vanliga runda datumstämpel. De försändelser åter, som inlämnas direkt till postbilerna, makuleras med kopieringspenna, ofta också genom kupering med biljettstång, vilket dock ej är reglementsenligt. Det förljudes att postbilarnas postiljoner skall erhålla för ändamålet lämpliga egna makuleringsstämplat.

Dels av ovannämnda orsaker, men även för att det varit helt omöjligt att erhålla dessa märken för filatelistiska ändamål, varvid även deras primitiva utseende och stora format spelat en viss roll, ha bilpaketmärkena ej tidigare uppmärksammats av filatelisterna. Först under den allra senaste tiden ha de trätt fram och behandlats med visst intresse i olika filatelistiska publikationer, så t. ex. år de noterade i den under senaste höst utkomna nyaste upplagan av Finland-specialkatalogen.

Den första upplagan består av följande valörer och mängder:

1. 1 mk. ljusgrön, uppl. 300 000.
2. 5 mk. ljusröd, uppl. 420 000.
3. 20 mk. ljusblå, uppl. 198 000.

Av märket N:o 3, 20 mk., utgavs den 27.V.1949 ytterligare 300 000 st.

Bilpaketmärkena förfärdigas i Finlands Banks sedeltryckeri, där landets frimärken trycks. Utförandet är boktryck. Märkena är hopstiftade i häften omfattande 10 blad, häftets storlek är 65 x 135 m/m och utan skilda pärmar. Varje ark (= ett blad ur häftet) består av sex märken, vilka skiljes åt med linjegenomstick (c. 6¼). Ett häfte innehåller således 60 märken — självfallet alla av samma valör. I arket är märkena placerade i två rader med tre märken i varje. Ur kontrollsynpunkt har varje märke i arket sitt eget nummer, från 1 till 6, de udda i övre, jämna i nedre raden. Dessutom har varje ark löpande nummer enligt antalet ark i upplagan. Detta nummer upprepas på varje märke i arket.

Bilpaketmärket är c. 32 x 43 m/m stort. Dessa mått, speciellt i höjdriktning, kan variera något, i bland enda till 3—4 m/m, beroende på att perforeringen i arket ej alltid råkat på rätt ställe. I övre kanten av märket finns ordet «AUTOPAKETTI» (= bilpaket) och i nedre «N:o 6» (nummern beroende på märkets plats i arket) och «BILPAKET». Mellan dessa finns på vänster sida postverkets emblem samt på höger sida valörbeteckning, och ovanför

denna arkets löpande nummer — detsamma på arkets varje märke — med små siffror. På alla valörer är allt detta tryckt i svart.

Bottentrycket ger märket dess färg. Det består av täta, tunna våglinjer, till formen varierande och med olikdjupa neråt riktade spetsar. Detta bottentryck förekommer bl. a. på Finska Statens krigsskadeobligationer av år 1945.

Pappret är vitt, ganska tjockt och försett med vattenstämpel, densamma som förekommer i Finska Statens obligationer, t. ex. i de sista krigsskadeobligationerna. Samma vattenstämpel förekommer även i äldre finska sedlar. Det är en förhållandevis stor heraldisk ros (vilken framträder svart) omgiven av sex trianglar (framträda ljust), med uddarna utåt. I vattenstämpelnätet har grannrosorna alltid två gemensamma trianglar, ty varje ros omges av sex andra. Samma vattenstämpel övertäcker antingen två eller fyra märken. I bilpaketmärkena kan man urskilja fyra olika vattenstämpelställningar (se bilden).

Ställning I (sedd från bildsidan) framvisar rosen med ett av dess fem kronblad rakt neråt, varvid rosen kommer att likasom stå på två trianglar. I detta fall finns på bägge sidorna endast en triangel med spetsen rakt åt vänster och höger. I ställning II står rosen upp och ner, således med rosens ovannämnda kronblad rakt uppåt. Vid ställning III ligger figuren i förhållande till föregående vriden åt sidan så, att nämnda kronblad är till vänster och rosen står på endast en triangel med två trianglar på var sin sida. Vid ställning IV är kronbladet åt motsatt håll, således åt höger (jämför III och IV med vattenmärket på Ryti- och Mannerheimmärkena av år 1941).

Ett tryckark bilmärken omfattar 8 ark (= blad i häfte) i två rader med fyra på varandra så, att båda raderna har en ca. 6 m/m bred vit mariginal på vänster sida. Vid mariginalen stiftas häftena. Perforeringen sker i ett skilt arbetsskede — stucken från baksidan. Limmets är vitt, rent.

Av ovanstående framgår att bilpaketmärkena verkligen är av primitivaste sort,

var till de till följd av sitt stora format och sin kvalitet verka opraktiska. Även antalet märken per häfte, 60 st., har visat sig vara ofördelaktigt vid kontroll och redovisning. Enligt förljudande överlägges vid högre ort möjligheter för att eliminera dessa olägenheter, varvid utgivandet av en alldeles ny typ av dessa märken är under diskussion. Samtidigt omprövas tanken att «befria» dessa märken till försäljning även för samlarändamål. Sålunda finns det utsikter, att i en snar framtid nya bilpaketmärken utkommer, vilka är både snyggare till utseendet och uppfylla bättre även filatelistiska krav. Om detta blir fallet, är det mycket sannolikt att bilpaketmärkena kommer att röna en mycket stor efterfrågan hos filatelister.

R. Ahonius.

Charles Pégny.

Charles Pégny ble født i Orleans i 1873. Han var en usedvanlig flink elev på skolen og på universitetet, men avbrøt sine studier for å vie seg til forsvaret av de sosialistiske ideer. Han grunnla et tidsskrift som utkom med uregelmessig mellomrom, «*Les Cahiers de la Quinzaine*». Fra 1900 til 1914 utkom 238 nummer. I sin «*Histoire de la littérature*» skriver Kléber Haedens om Pégny: «Fra først av klerikal og dreyfussard, senere omvendt til en usedvanlig katolisisme, uten regler og sakramenter, ble han patriotismens, heroismens og hellighetens champion.» Haedens sier videre at til tross for de tallrike bøker og artikler han skrev, så utøvet ikke Pégny noen øyeblikkelig og synlig innflytelse. Selv om det i dag er mange av de unge intellektuelle som påstår seg åndelig beslektet med ham — ofte uten å ha lest ham — så var han så å si ukjent da han ble drept ved Plessis-l'Évêque (Seine-et-Marne) i den første verdenskrigs første dager.

Ved henvendelser til tidsskriftet
må svar-porto alltid vedlegges.

Sardinias frimerker
100 år.

4-strip 5 cent på brev.

I 1854 hadde kongeriket Sardinia 3,9 millioner innbyggere på fastlandet. Øya Sardinia hadde 1,1 million. Fastlandet besto av følgende provinser: Torino, Cuneo, Alessandria, Ivrea, Novarra, Vercelli, Anancy, Savoy, Nizza, Genova og Savona.

Som alle de gamle italienske staters frimerker er også Sardinias meget populære, men de store restopplag av merkene og de mange nytrykkene har kanskje gjort at andre staters er mere ettertraktet. Både frimerkene og poststemplene har vært ønskeobjekter for falsknere.

De som spesialiserer Sardinia vet dette, vet at det er vanskelige merker, og allikevel er de glad i dem. Nå er de kommet opp i priser en 100-åring verdig.

Som den første av de italienske stater fikk Sardinia den 1. januar 1851 sine første frimerker i tre verdier: 5 c. svart, 20 c. blå og 40 c. rød. Det var signor F. Matraire, Turin, som fikk ordre om å trykke frimerkene, etter at hans utkast var antatt. Signor Matraire er både tegner, litograf og utgiver av denne og Sardinias senere utgaver.

Papiret er hvitt, middels tykt og uten vannmerke. Utgaven har ingen varianter, unntatt fargenyanser.

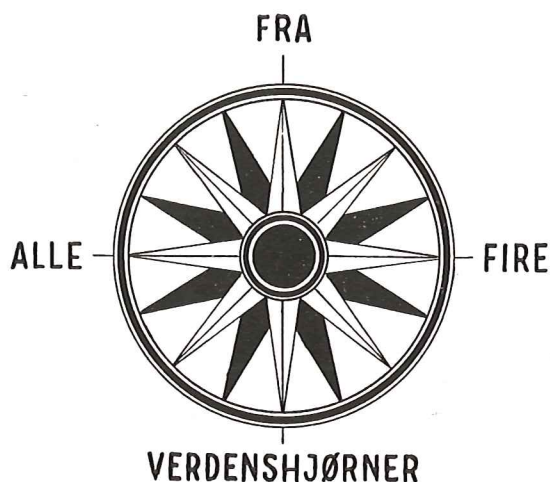
Sardinias forskjellige utgaver er av private trykt opp igjen mange ganger — i frimerkenes og i andre farger. Der er fire offisielle nytrykk.

Sardinierne mener at deres «offisielle papir» med hesten er det første og eldste frimerke. «Cavallini» — en liten hest —

var brevark med håndstempet «Gutten med posthorn på den galopperende hest». Det var 3 verdier: 15, 25 og 50 centimos, hvorved portoen var forutbetalt. Det var den kjente gravør Signor Amedeus Lavy i Turin, 1777—1864, som tegnet «Cavalini». Han fikk, ifølge hr. Emilio Dienna, 108 lire for 3 metallstempler og 300 lire for 3 stålstempler.

Vi bringer Italias filatelister vår hilsen
i anledning jubileet.

A. O.

Et forlydende vil vite at Danmark i første halvdel av 1951 vil utgi hele 3 nye merker. Det første i anledning av Sjøkrigsskolens 250-års jubileum den 26. februar, det annet i anledning av 100-års dagen for H. C. Ørstedes død den 9. mars og det tredje i anledning av de danske frimerkers 100-års jubileum den 1. april.

På H. R. Harmers auksjon i London 20. og 21. november kommer flere sjeldne norske objekter også til å selges. Bl. a. en usedvanlig vakker 6-blokk av nr. 1. Det samme merke i vertikal 5 strip. Cracked plate i par. 4 strip med meget sjelden annullering 12 eller 18, hvorvidt det er med hånd eller et eller annet stempel er vanskelig å avgjøre av illustrasjonen. Videre er der D/S avstemplinger: «Bergen» på nr. 1, «Prinds Carl» på 3 og 4 skil. Oscar, «Nidelven» på par 8 skil. Oscar, signetstempel på nr. 1, 3-strip 3 skill. etc. Når prisene foreligger skal vi offentliggjøre disse.

En av våre nederlandske abonnenter, herr Jan Dekker, Amsterdam, gjør oss oppmerksom på en feil i vår nyhetsmeddelse i nr. 7. Under Nederland står anført: 6 c brun fra Curacao foreligger overstemplet 10 c Nederland. Herr Dekker meddeler at det her er spørsmål om en *helsak* og ikke et frimerke.

*

De forenede Nasjoners frimerkeklubb har en televisjonssending på en ½ times varighet hver søndag. Formålet med utsendingen er «å lære unge mennesker internasjonal forståelse ved hjelp av frimerkesamling». Representanter fra forbundets forskjellige land holder foredrag og klubben mottar over tusen brev etter hver sending fra interesserte lyttere.

*

Den berømte «Stewenson» samling av de 3-kantede merker fra Kap det gode håp ble nylig solgt på en av Harmers auksjoner i London. Salgsbeløpet oversteg kr. 335 000.—.

*

I et intervju i New York Times uttaler Peter G. Killer, formann i den amerikanske frimerkehandlerforening, at etter anslag av postmyndighetene er der mellom 12 og 15 mill. frimerkesamlere i U. S. A. Den første frimerkeutstilling der, ble holdt i 1860 og var meget beskjeden i hele sitt anlegg. Nå holdes der hvert år omkring 700 lokale og regionale utstillinger.

*

Verdenspostforeningen i Bern vil i løpet av året utgi en ny håndbok for sine medlemmer. Boken som vil bli på ca. 1700 sider, vil bl. a. inneholde en navnefortegnelse over alle jordens postkontorer. Boken er å jour til 30. april 1950 og prisen vil bli 45.— sv.frc.

*

I frimerkespalten i «New York Times» finner vi en meddelelse om at det norske postverk den 21. januar vil utgi en serie på 3 merker (25, 45 og 80 øre) til minne om 100-års dagen for Arne Garborgs fødsel. Redaktøren meddeler at som en hyllest til forfatterens innsats for landsmålet, vil vårt lands navn for første gang bli skrevet NOREG på disse merker. «Noreg is said to be the true Norse word — instead of the «NORGE» currently and hitherto inscribed on the country's stamps — as purified from the Danish influence prior to the nineteenth century.»

*

Den offisielle statistikk for Norges Postverk 1949 foreligger nå. Det framgår av denne at

Postverket i 1949 hadde 569 mill. sendinger mot 552 det foregående år. Inntektene i finansåret 48/49 var 88,3 mill., utgiftene 85,9 mill. og overskuddet 2,4 mill. Salget av frimerker utgjorde 78,1 mill. kr.

*

Postmuseet hadde i 1949 besøk av 3737 personer. Av disse var 267 utlendinger.

*

De foran i denne spalte nevnte norske objekter på Harmers auksjon den 20. og 21. november ble solgt til følgende priser:

Norge nr. 1 — 6 blokk, kr. 4200.00.
nr. 1 — vertikal 5 strip, kr. 1300.00.
nr. 1 — horisontal 4 strip håndstemplet 12 eller 18, kr. 920.00.
nr. 1 — par med cracked plate, kr. 620.00.
nr. 1 — med signetstempel, kr. 720.00.
nr. 1 — stemplet d/s Bergen, kr. 600.00.
Oscar 3 og 4 skill stemplet «Prinds Carl», kr. 310.00.
Oscar 8 skill (par) stpl. «Nidelven», kr. 240.00.
3 skill våpen 3 strip, kr. 290.00.
4 skill våpen 4 blokk, kr. 350.00.

Katalogisering av norske frimerker utgitt i 1940—1945.

I sin anmeldelse av Wennbergs kataloghåndbok over de nordiske lands frimerker kommer Dan Thune-Larsen også inn på nummerrekkefølgen i Norgeskatalogen for de frimerkers vedkommende som kom ut under okkupasjonen. Wennberg har plasert merkene ifølge utgivelsesdatoen 1/1 1943. Norgeskatalogen har plasert dem etter nasistmerkene pr. 22. juni 1945, og Thune-Larsen mener dette er riktig. Begrunnelsen er noe eiendommelig: «De som var hjemme under krigen og hadde ubrukte sett, synes det er riktigst å katalogisere merkene den dag vi kunne få dem avstemplet.» Men de som var ute under krigen og som virkelig brukte merkene, hva med dem?

Det virkelige forhold er jo at disse frimerker ble utgitt av den eneste lovlige norske regjering den 1. januar 1943. De ble benyttet på de deler av Norges territorium som det hadde under sin administrasjon: norske skip — senere også fri-

gjorte deler av Finnmark, deretter hele landet.

Etter min mening bør en dele de merker som kom ut under krigen, i to grupper:

1. Merker utgitt under okkupasjonen og godkjente av Poststyret etter krigen. Disse merker katalogiseres i kronologisk orden etter den siste serie utgitt i 1939 (Dronning Maud).
2. Merker utgitt under okkupasjonen som ikke er godkjente av Poststyret etter krigen. Disse merker katalogiseres i en egen avdeling bak i katalogen under overskriften: Frimerker utgitt av «regjeringen Quisling» under tyskerens okkupasjon av Norge 1940—1945.

Noen vil trekke sammenlikninger og si at slik har de ikke gjort det i andre land. Til det er bare å svare at intet annet land hadde de samme politiske og juridiske forhold under krigen som Norge. Spørsmålet var oppe til diskusjon i tidsskriftet for noen år siden, men ettersom tiden går kommer nye synspunkter inn, og det kan kanskje nå være grunn til å ta diskusjonen opp igjen. Redaktøren imøteser derfor gjerne innlegg fra leserne om denne saken.

St.

Klubben vår.

En klubbs daglige liv avhenger av de ledende, at disse har arbeidslyst og forståelse for hva medlemmene ønsker. Da går klubben en lys framtid i møte — til gagn for vår hobby og til alle interessertes glede.

Det er godt for en klubb å ha en gammel garde, men det er ikke nok for denne å arbeide langs landeveien. Det er ikke nok at en arbeider for å få tegnet flest mulig medlemmer eller å få kjente navn på medlemslisten. Det viktige er, at når en får et nytt medlem, at en da har noe å by det og at medlemmet har noe å gi sine klubbkamerater.

En skal huske på at frimerkehobbyen skifter. Det som var favoritt blant de fleste for 20—30 år siden, ja, endog for

10 år siden, har kanskje ikke så mange interesserte i dag. For filateliens skyld kan enkelte studier kanskje best bli bearbeidet av en mindre gruppe. Blant et stort antall medlemmer og kan hende mest for nye medlemmer er det muligens nye veier å gå. Disse nye veier — ideer — må gjøres kjent, og ingen kan vel være bedre til å gjøre det enn den som har vært borti de nye retninger.

Således blir medlemmenes verd for klubben det de kan yte. Dette er først hjelpsomhet og vennlighet i samværet med oss alle. Videre beror det på villigheten til å vise fram hva han har — det være meget eller lite — og han må fortelle om dette og de små og store erfaringer han har gjort under sitt arbeid med sine frimerker. Det er ikke alt han kan forklare — men spør, kanskje kan en annen hjelpe.

Hva kan nå klubben gi medlemmene? Et tidsskrift som forteller litt av hvert om gamle og nye frimerker. Et klubbbibliotek — en byttevirksomhet er der. Videre hyggelige møtekvelder med godt kameratskap, og så iblant en festaften. Klubben kan hjelpe medlemmene med uttalelser om dyre frimerker: Er de originale? Ureparert? Ekte poststempel? Ved dette kan medlemmet og dets pengebok innhente erfaring. Er det et litt vanskelig frimerke, så har forbundet flere dyktige eksperter.

En annen ting er «enkens frimerker». Dette er vel den siste tjeneste klubben kan gjøre for et av sine medlemmer. 95 prosent av etterlatte kjenner ikke frimerkeverdiene. I stedet for da at en realisasjon overlates til en venn av boet som har en kjenning som er samler, vil det ligge en beroligende garanti i at klubben har et par samvittighetsfulle, erfarne menn som er villig til å påta seg en realisasjons store arbeid av «enkens frimerker». I enkelte klubber er det anledning til å sikre seg en slik tjeneste. For de etterlatte vil det være en veiledning dersom et medlem selv har lagt i sitt album et notat om at klubben skal overta likvideringen av hans etterlatte samling.

Klubben må utvide tjenester eller ytelser ettersom vår hobby skifter retninger. Klubben må søke blant yngre medlemmer den rette fornyelse. Alt dette er etter min mening viktig for trivsel av vår klubb.

Katalog over Norges helpost.

(Forts. fra nr. 11, 1950.)

Nr. 15. 10 + 10 øre matt karmin, 16/2—81 (5 000) ... 2.00 5.00

Kt. 3. Svarkortets nedre T 50 er et hjørneornament, og høyre T 16 står horisontalt.

Kt. 6. Førstekortets nedre T 50 er et hjørneornament, og høyre T 16 står horisontalt.

Desember 1881. «Brevkort», parentesen 65 mm. lang. Dobbeltkort med «Til» over første adresselinje og trykk på første og fjerde side. Kartong gul med vannmerke posthorn type I. Format ca. 136 × 74—77 mm.

Merkeklisjéer med uskravert posthorn fremstillet i elektrotypi fra tidligere originalstempel. Klisjéene for 6 øre oppgravert enkeltvis, merkeklisjéene for 5 + 5 øre fremstillet fra oppgravert originalstempel med bl. a. hvit linje til venstre mellom posthornbøylen og shallstykket opp til kronen. Lille verdisiffer inngravert på hver klisjé.

Nr. 16. 6 øre, 3/12—81 (34 200)

a. Lysegrønn, lys gul kartong 1.00 1.50

b. Gulgrønn, mørkere gul kartong 0.75 1.00

Kt. 11. Første øvre innerste T omvendt.

Nr. 17. 5 + 5 øre mattblå, 21/12—81 (26 450) 1.00 1.00

Kt. 5. Svarkortets første øvre innerste T omvendt.

1882. Som foregående utgaver, men i større format. 5 øre og 5 + 5 øre med «Til» over første adresselinje, de andre verdier med «Til» foran første adresselinje. Kartong hvit til tonet uten vannmerke. Format 140 × 90 mm. Dobbeltkort trykt på første og fjerde side.

Merkeklisjéer som foregående utgave, men for 5 + 5 øre er de stereotypert.

Nr. 18. 5 øre, 29/8—82 (415 600).

a. Blå, lys til svartblå 1.50 0.10

b. Ultramarin, lys til gråultramarin 1.50 0.10

Kt. 9. Første øvre innerste T omvendt.

Nr. 19. 10 øre rosa, 5/8—82 (62 200) 0.75 0.75

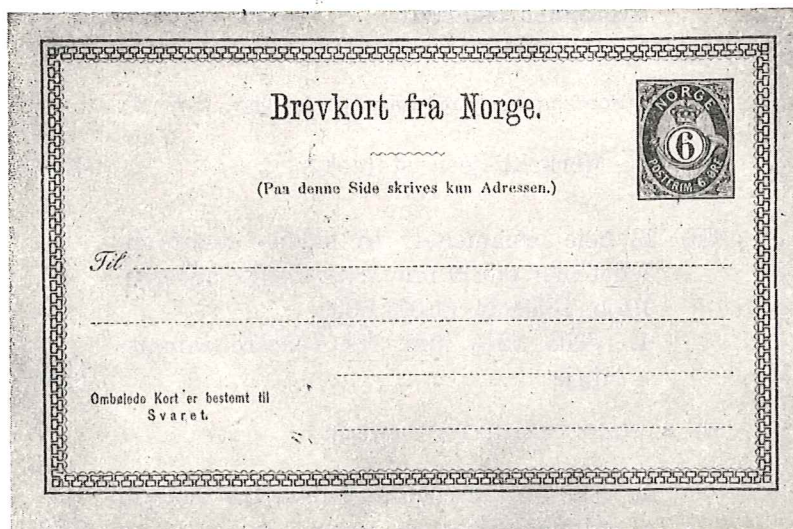
Kt. 9. Første øvre innerste T omvendt.

Nr. 20. 5 + 5 øre, 2/12—82 (40 600).

a. Blå i nyanser	1.00	0.75
b. Ultramarin	5.00	1.50

Kt. 4. Forekommer uten første parentes på første-kortet.

Kt. 6. Svarkortet med et hjørneornament som øvre T 8.

Nr. 21—22.

Nr. 21. 6 + 6 øre grønn, 22/8—82 (3 150) 3.00 5.00

Kt. 6. Førstekortet med første øvre innerste T omvendt.

Nr. 22. 6 + 6 øre brun, 22/8—82 (2100 [2050?]) 5.00 8.00

Kt. 6. Førstekortet med første øvre innerste T omvendt.

Nr. 23. 10 + 10 øre rosa, 22/8—82 (8 200) 1.50 3.00

Kt. 6. Førstekortet med første øvre innerste T omvendt.

1882/85. Som foregående utgave, men «Til» alltid over første adresselinje. Kartong hvit til tonet uten vannmerke. Format 140 × 90 mm. Dobbelkort trykt på første og fjerde side.

Merkeklisjéer som foregående utgave. For 5 øre fra oktober 1882 og 5 + 5 øre er merkeklisjéene stereotypert.

Nr. 24. 5 øre grønn, 20/9—82 (2 672 105).

I. 32 hele ornamenter på sidene, merkebilledet 11—11½ mm. over første adresse-linje, 20/9—82 (opplag ukjent) 2.00 0.20

- Kt. 2. Forekommer med manglende siste parentes.
 Kt. 5. Forekommer med manglende første parentes.
 Kt. 9. Første øvre innerste T omvendt.
 Kt. 12. Siste parentes mangler.

II. 31 hele ornamenter på sidene, merkebil-
 ledet 11 mm. over første adresselinje
 (opplag og trykkdato ukjent, av I og II
 tilsammen 599 505).

1. Merkeklisjéer elektrotypert 3.50 0.20

Kt. 10. Forekommer med manglende siste parentes.

2. Merkeklisjéer stereotypert 4.00 0.50

III. 32 hele ornamenter på sidene, merkebil-
 ledet mer enn 9 mm. over første adresse-
 linje, 1883/84 (1 041 600).

1. «Til» 12½ mm. fra venstre ramme-
 linje 0.80 0.05

Kt. 6. Nedre innerste T 47 omvendt.

2. «Til» mindre enn 12 mm, fra venstre
 rammelinje 0.80 0.05

Kt. 6. Nedre innerste T 47 omvendt.

IV. 32 hele ornamenter på sidene, merkebil-
 ledet mindre enn 9 mm. over første adresse-
 linje, 1884/85 (1 031 000) 0.50 0.05

Kt. 2. Forekommer med høyre innerste T 9 og 12 om-
 vendt og delvis med «Adresseu» istedenfor
 «Adressen».

Kt. 4. Forekommer med høyre innerste T 30 om-
 vendt og delvis manglende siste parentes.

Kt. 5. Forekommer med «kuu» istedenfor «kun».

Kt. 11. Forekommer med et hjørneornament som høyre
 innerste T 18.

Kt. 12. Forekommer med øvre innerste T 53 omvendt.

Nr. 25. 6 øre brun, 15/9—83 (26 400).

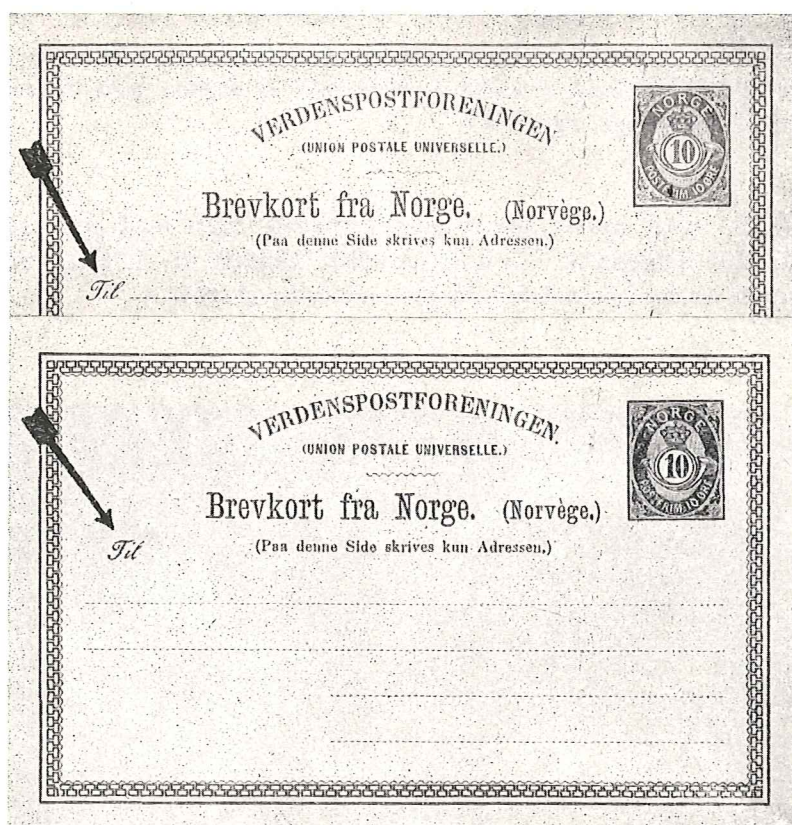
1. «Til» 12½ mm. fra venstre rammelinje,
 15/9—83 0.50 1.00

2. «Til» mindre enn 12 mm. fra venstre ram-
 melinje, 1883/84 0.50 1.00

Nr. 26. 10 øre, 1883 (170 000).

1. «Til» 12½ mm. fra venstre rammelinje,
 mattkarmin, 1883 (65 100) 0.50 0.30

2. «Til» mindre enn 12 mm. fra venstre ram-
 melinje, livligrød, 1885 (104 900) 0.50 0.30

Nr. 19 og 26.

Nr. 27. 5 + 5 øre.

I. 31 hele ornamenter på sidene, 6/11—82
(72 250).

a. Lys blågrønn	1.00	0.30
b. Lys grønn	1.00	0.30

II. 32 hele ornamenter på sidene, blågrønn,
1883/84 (118 050) 0.60 0.25

Kt. 3. Svarkortet forekommer med nedre innerste T
47 omvendt.

Nr. 28. 6 + 6 øre brun, 13/9—83 (2 885) 4.00 6.00

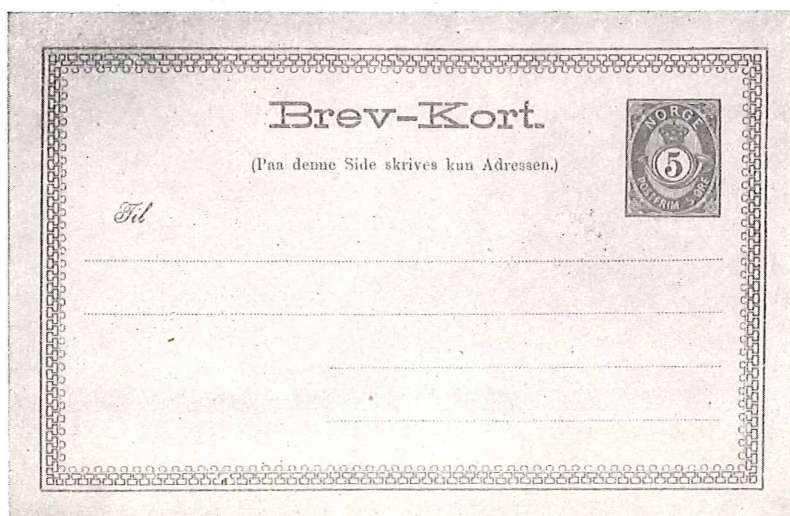
Nr. 29. 10 + 10 øre mattkarmin, IX—83 (7 775) 1.50 4.00

1886/95 Centraltrykkeriet.

Boktrykk. Trykkplaten settes sammen av avstøpninger eller fel-
linger over en håndsatt kortoppsetting. Enkelte deler kan muligens
skiftes ut. Først trykkes 12 kort på arket, fra 1888 trykkes 21 enkle
eller 8 dobbelte kort på arket. Kartong hvit til sterkt tonet i mange
kvaliteter og uten vannmerke. Format ca. 140 × 90 mm.

Merkeklisjéer fremstillet etter originalstemplet for øremerkene i posthorntypen. De blir noe mindre enn tidligere: «20 mm.», dels med spesielle små verdisiffer, dels med de samme som anvendtes til de samtidige frimerker.

1886/88. Kort med rammer som tidligere, men med en perlerad istedenfor bølgelinjer. 12 kort på arket unntatt nr. 30 III hvor det er trykt 21 kort på arket. Fargene varierer sterkt.

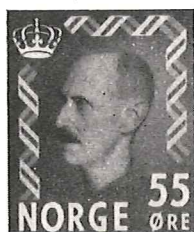

Nr. 30 (II).

Nr. 30. 5 øre, 26/6—86 (5 868 990).

I. En halv T satt inn omtrent på midten av hver side. Rammelinjens lengde 128 mm. «Til» 7½ mm. over første adresselinje. Merkeklisjéer i pl. I, 26/6—86 (sannsynlig opplag 340 000). Grågrønn	5.00	0.10
II. Ornamentrader normale. Rammelinjens lengde 127 mm. «Til» 6½ mm. over første adresselinje. Merkeklisjéer i pl. I. 2 settings som bare kan bestemmes etter korttypene. Grønn i nyanser, sannsynlig levering og opplag 28/7—86 (3 459 290) ...	0.75	0.05
III. Ornamentrader normale. «Til» 6½ eller 9 mm. over første adresselinje. Merkeklisjéer i pl. II. Smaragdgrønn, 21/1—88 (2 069 700)	1.75	0.05

Nye norske frimerker.

Mandag den 18. desember kom det første frimerke i den nye bruksserie med H. M. Kongens bilde. Det har verdien 25 øre — orangerød.

Samtidig kom verdiene 10 og 15 øre i posthornstype. 10 øre blågrå og 15 øre grønn.

Til minne om 100-årsdagen for Arne Garborgs fødsel — den 25. januar 1951 — utkommer den dag en serie merker med forfatterens bilde. Verdiene blir 25, 45 og 80 øre. På disse merker vil for første gang skriveformen NOREG bli benyttet.

Vi må bestemt protestere mot at Postverket har gått over til å innkludere verdien 80 øre i disse minneserier. Det er muligens Sverige som er forbildet, men der har en nærmest inntrykk av at den høye verdi tas med for å dekke utgiftene ved utsendelse av 1ste-dags-brevene. Nå vil også det norske postverket gjerne utgi den høye verdien, men uten å yte den tilsvarende service. Postverket er her kommet ut på et skråplan som det snarest må se å komme bort fra. Forhåpentlig er det ennå ikke for sent til at serien kan forandres, slik at den omfatter verdiene 15, 25 og 45 øre, i stedet for 25, 45 og 80 øre. Det ligner ikke vårt postverk å foreta den slags filatelistiske spekulasjoner.

Bestillinger

på Tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse ang. annonser sendes til forretningsførereren: Kjøpmann F. C. Svendsen jr. — Sportsdepotet, Bergen.

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 46, Høvik.

H. Stampe: *Katalog over Nordens Julemærker*. Stella Forlag A/S, København.

Katalogen er utgitt under medvirkning av Danmarks Julemærke Forening. Denne forening sier også i forordet at: «D.J.F. ser det som sin opgave at være medvirkende til at udarbejde dette katalog med prisansættelser, som efter vort skøn svarer til den for tiden gældende vurdering. Vi haaber, at dette lille katalog vil blive modtaget med velvilje, saa det kan skabe basis for en senere og mere detailleret udgave.» Hermed er i grunden alt sagt, katalogen ligger langt tilbake for den julemerkekatalog som utkom i Aarhus, men nsom kun har med merkene fram til 1940.

Skal man derimot se på katalogen som en prisliste, byr den i så måte på mange forandringer. Det virker også avskrekende at f. eks. Norges julemerker fra 1939 og opp til 1949 anføres med 20 øre pr. stk. I bytteverdi skulle da altså 5 stk. av 1949 betale et av våre 1906 merker. Nei, de henger nok høyere.

Som alminnelig oversikt kan listeføringen i katalogen være god å ha, særlig når vi p. t. ingen annen har, men den medtar kun rene hovednummer.

Det var å håpe at forordets ønske om en mere detaljert utgave ikke lot vente for lenge på seg. Behovet er der.

Katalogen er gjennomført med dansk og engelsk tekst. I. I. J.

Catalogue de Timbres-poste Thiaude. Format 12 x 12 cm, 256 sider. — Forlag: H. Thiaude, 24, rue du 4 septembre, Paris 2e. Pris: frc. 120.00.

Thiaude-katalogen foreligger nå i sin 35te utgave. Alle samlere av Frankrike og dets koloniers frimerker kjenner denne katalog, og den settes særlig pris på på grunn av sine nøkterne prisansettelser. Sammenlikner en prisene i den nye utgave med forrige års, ser en at de er gått ned med mellom 10 og 20 % for svært mange merkers vedkommende. I Frankrike, som i alle de okkuperte land, foregikk svære oppkjøp av krigstidens frimerker, og disse lagres blotte tilstedeværelse trykker prisen for disse utgavers vedkommende. Katalogen inneholder et vell av opplysninger, den er klart og oversiktlig ordnet, har gode klisjeer og et hendig format.

W. P. Costerus Pzn.: *De Proeven der Poststukken van Nederland.* — Særtrykk av Maandblad voor Philatelie.

Det er vel her i landet ikke så svært mange som samler Helpost fra Holland, og enda færre er vel de som har noe større av prøvetrykk av slike helsaker. Men for dem som er interessert i dette samlrområde, vil det foreliggende lille hefte være til stor hjelp. Forfatteren, den kjente helpostsamlere, er så vel inne i dette emne som det går an å være, og vet også å sondre mellom det som er samlerberetiget og annet. De forskjellige prøvetrykk er meget nøyaktig beskrevet, og heftet er rikelig illustrert, så det er lett å orientere seg i det.

P. G.

A. Tholl & Mogens Juhl: *Danmarks frimærkehefter med staalstukne frimærker, 1934—1950.* Særtrykk av «Frimærkesamleren». Stella Forlag A/S, København, 1950.

La det være sagt med en gang: A. Tholl og Mogens Juhl's arbeid: Danmarks frimærkehefter med staalstukne frimærker 1934—1950, er en «lille perle» av filatelistisk viten, bearbeidelse og forskning, og den eneste innvending jeg kunne være fristet til å rette mot dem, var at de ikke har levnet noe til andre. De har oppnådd å ordne et helt ukjent og overveldende vanskelig stoff på en så oversiktlig og klar måte at man trygt kan fremholde det som et eksempel til etterfølgelse.

Samling av frimerkehefter har vært en svært lite påaktet gren av filatelen her i Norden, mens den i U.S.A. og England allerede i en årrekke har vært drevet både i spesielle «frimerkeheftesamlerforeninger» og i vanlige filatelistklubber. Etter at Sverige har gått over til å utgi de fleste av sine nye frimerker også i hefteform, har imidlertid et par skandinaviske kataloger tatt opp en fortegnelse over landenes frimerkehefter i spesielle lister, men en filatelistisk bearbeidelse av stoffet har man savnet. En av følgene av dette forhold er at man i utenlandske kataloger eller lister kan finne de mest utrolige opplysninger, som da heller ikke medfører riktighet.

Med det foreliggende arbeid skulle dette være avhjulpet for Danmarks vedkommende, — dvs. for ca. halvdelen av Danmarks frimerkehefter. De danske frimerkehefter faller nemlig i to atskilte deler; den første perioden er hvor frimerkeheftene ble framstillet i boktrykk, og den andre hvor de framstilles i stålgravyr. Det er denne siste perioden Tholl & Juhl har behandlet.

Frimærkeheftene er delt inn i 27 hovedgrupper eller hovedtyper, som imidlertid består av en eller flere opplag eller trykninger. Det danske postvesen har for å lette kontrollen, stort sett gitt hver ny trykning av et frimerkehefte et nummer på baksiden av heftet. Det er disse trykningene eller leveringene Tholl & Juhl har gått ut fra i sin nummerering. For hvert heftes vedkommende er oppgitt antall, dato for avlevering, omslag, mellomleggsblad og andre spesielle kjennetegn.

Særtrykket er forsynt med både dansk og engelsk tekst, og har etter forordet en liten hendig språknøkkel, beregnet på de engelsktalende lesere.

I forordet er også tatt med en oversikt over typene av de danske stålgravyrmerkene som har vært brukt i frimerkehefter, med store, tydelige og lett oversiktlige tegninger.

Det er bak i særtrykket tatt med et resymé av hovedgruppene med prisliste, hvor prisene varierer fra kr. 40.00 til kr. 2.50. Jeg beklager å måtte si meg ute av stand til å vurdere prissettingen, men er sikker på at denne er skjedd med godt skjønn og under moden overveielse.

Jeg gratulerer forfatterne og forlaget med særtrykket.

H. I.-J.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer besørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

FRIMERKE-UTSTILLINGEN

i Stavanger 2.—5. november 1950.

Ved medlemsmøte 14. mars 1950 ble styrets forslag om å avholde en frimerkeutstilling i forbindelse med klubbens 25-årsjubileum vedtatt, og utstillingskomité ble valgt.

Torsdag 2. november ble utstillingen åpnet i Stavanger Museum, hvor man hadde fått en sal til disposisjon. Utstillingen holdtes så åpen i bededagshelgen. Det var en propaganda-utstilling uten bedømming eller premieutdeling, og samtlige utstilte samlinger tilhørte medlemmer av klubben. Fra 18 utstilleres samlinger var tatt med blad fordelt på 28 eksponater som kunne vise forskjellige grener av filatelia. Katalog var gitt ut sammen med klubbens 25-årsberetning, og det var meningen å selge katalogen for 50 øre pr. stykke. Det viste seg imidlertid at det ikke var mange av de besøkende som ønsket å kjøpe katalogen, og det ble derfor bestemt å dele den ut gratis til voksne besøkende.

Postverket hadde vært så imøtekomende å åpne brevhus på utstillingen med eget poststempel, som bare ble brukt i de 4 dagene utstillingen holdtes åpen. Det var også framstillet spesielle utstillings-

konvolutter for salg. Brevhuset hadde meget å gjøre, og en hel del post ble forsynt med spesialstempelet.

Besøket av voksne og barn var meget tilfredsstillende.

Omsetningen på tombolaen med fri-merkegevinster, hvor alle fikk gevinst, overtraff i høy grad alle forventninger. Tombolaen var flere ganger nødt til å stenge midlertidig på grunn av at alle gevinstene var gått med, og flittige og gavmilde medlemmer var stadig i virksomhet for å kunne klare etterspørselen.

Mest takket være tombolaen vil utstillingen avsluttes med et meget godt økonomisk resultat. Lokalet var noe lite — men da arrangementet av de utstilte arkene var meget bra, gikk alt godt.

Utstillingskomiteen — med formannen, Bernt C. Middelthon i spissen — hadde hatt en travel tid og utført et arbeid som er all ære verd. Utstillingen har sikkert virket som en god reklame for filatelia og klubben, og en del nye medlemmer har allerede meldt seg.

ARBEIDERNE FILATELISTKLUBB 20 ÅR

Den 1. desember fylte A.F.K. 20 år. Dette ble feiret lørdag 2. desember med en fest for medlemmer med damer. Dessuten var innbudt representanter fra Postverket, Norsk Filatelistforbund, Norsk Filatelistisk Tidsskrift samt fra Oslo Filatelistklubb. For Postverket møtte frimerkeforvalteren, herr Arntzen, for Forbundet visepresidenten, herr Arnstein Berntsen, for Tidsskriftet redaktøren, herr Jarle O. Stensdal, og for O.F.K. viseformannen, herr Tor Holtan.

Fra Arbeidernes
Filatelistklubbs
20 års fest.

Man gikk til bords ved 19-tiden, og etter foto-grafering tok festkomiteens formann, herr Barg, ordet. Han ønsket velkommen, og overlot så ordet til aftenens toastmaster, Ths. Hoffmann, som beroliget oss med at foreløbig skulle vi få spise varm mat. Etter suppen åpnet klubbens formann E. Sando, talernes rekke med et resymé av klubbens historie og virksomhet i de tilbakelagte 20 år. Han framholdt særlig framgangen fra 14 medlemmer ved begynnelsen til de 77 som vi har i dag. Likeledes omtalte han opplysningsarbeidet som drives ved hjelp av foredrag, utstillinger osv. Sando avsluttet med de beste ønsker for klubben i framtiden.

Neste taler var frimerkeforvalter Arntzen. Postverket var meget takknemlig for det gode samarbeid som består mellom filatelistene og Postverket, sa herr Arntzen. I den tiden han hadde innehatt sin stilling, var han kommet i forbindelse med mange filatelister, og hadde lært å sette stor pris på disse. Han selv var ikke filatelist. Han uttalte at han så altfor mange frimerker daglig til at han kunne tenke seg frimerkesamling som hobby. Frimerkeforvalteren sluttet sin tale med de beste ønsker for klubben og for den gode forbindelse med Postverket i framtiden.

Etter at vi hadde sunget en sang om klubben i 20 år, fikk herr Arnstein Berntsen ordet. Han tok sitt utgangspunkt i det kameratskap som hobbyen utvikler, ikke bare innen klubbene eller innen landet — men over landegrensene. Herr Berntsen sa at når man traff andre lands samlere på kongresser og utstillinger, var det ikke alltid det ble snakket så meget frimerker. Man var først og fremst kamerater. Taleren foreslo til slutt et 3 ganger 3 hurra for klubben og hobbyen. — Herr Berntsens ord kunne ha et bud til enkelte av de store hærførere i dag. De ville kunne oppdage at freden vinnes meget lettere med pinsetten enn med geværet!

Så sang vi litt igjen, og så fikk herr Tor Holtan ordet. Han avleverte først en hjertelig hilsen fra storebror O.F.K., med — som han sa — trykk på «bror», og ønsket oss all mulig framgang og trivsel. Først kom taleren inn på den store forskjell på vår klubb og O.F.K., både i alder og størrelse. Men vi hadde en stor fordel ved at vi var mindre, idet der ble en mer intim tone, og man hadde lettere for å bli kamerater. Vår formann var i sin innledningstale kommet inn på vår nydannede juniorgruppe, og herr Holtan kom også inn på samme emne. Han ville ikke legge skjul på, sa han, at det var tungt å arbeide med juniorer for tiden. Under krigen var det ingen sak å få medlemmer, men i dag har guttene altfor meget annet å ta seg itl. Dette er stor synd, da vi rimeligvis må bygge på juniorene hvis vår hobby ikke skal dø ut. Herr Holtan kom også inn på den store utstilling som skal holdes neste år i forbindelse med O.F.K.s 65-årsjubileum, og håpet at riktig mange av våre medlemmer måtte støtte opp om den. Taleren gjorde til slutt, som han sa, brudd på all etikette, og i egenskap av viseformann i O.F.K. ville han rette sin skål for klubben til vår viseformann, Barg.

Neste taler, herr Jarle O. Stensdal, fortalte om alle de ideer som strømmet inn til Tidsskriftet og til Postverket. Det var ideer til nye merker og andre «forbedringer». Han sa tydelig fra at Postverket ikke ønsker nye frimerkeutgaver til stadighet. Det er bare vi filatelister som ønsker

det. Postverkets mening er at frimerker er frankeringsstegn framfor alt, og skal ikke være filatelistiske lekkerbiskener. Til og med i London under krigen ble denne linje fulgt. Herr Stensdal sluttet seg til disse synspunkter fullt ut, og utbrakte en skål for Postverket.

Etterpå takket Sando for alle hilsninger og gode ønsker, og han anmodet de innbudte gjester om å bringe vår takk og våre beste ønsker til sine respektive instanser.

Så kom Abr. Aas med en tale, lun og koselig som bare han kan det. Den var da også for damene. Han startet med «Det er min sjel en frydfull trang å hylle norske damer». Han satte stor pris på den innsats damene hadde gjort for klubben økonomisk, men han ville at de også skulle gå inn for filateli. Men, sa Aas, det er guttas skyld at det ikke er skjedd. Det er vi som må gjøre dem interessert. Vi må gjøre som hanen når han finner noe godt, han klokker for å kalle på hønene sine, så de også kan få del i godene. Og så må vi gjøre oss litt små, og be om hjelp til å finne tagginger, farger etc. På denne måte ville rekrutteringen kunne foregå i hjemmene. Det kunne jo ikke unngås at barna fikk interesse når både mor og far hadde den. Damenes skål, sa Aas.

Herr Holtan måtte så få ordet igjen for å fortelle en sannferdig historie. Han hadde engang kjøpt et dyrt merke, som hans kone etterpå hadde oppdaget hadde et knappenålstikk. Selgeren var heldigvis så real å ta det tilbake, men dette beviser at det kan være nyttig å ha damene med på råd.

Fru Langlie fikk så ordet. Vi damer stiftet en klubb for 5 år siden, fortalte hun, og vi kom godt i gang. Men, fortsatte hun, dere mannfolk glemte å klokke, så nå støtter vi dere ikke lenger økonomisk. Men hun er gjerne til hjelp for sin ekteviende når han sitter og pusler med sine små lapper.

Så takket herr Langlie for maten, og vi fikk en svingom mens vi ventet på kaffen.

Deretter var det utdeling av forskjellige utmerkelser. Fortjenestemerke: G. A. Karlsen. Erkjenningsmerke: Ragnv. Johansen og Gunnar Høgdahl. 15-årsnålen: B. Langlie, N. Kleberg og R. Carlsen. 10-årsnålen: T. Hoffmann og G. Riis.

Etter ordensregnet ble vår faste jubileumsavis «Fluelorten» introdusert, og deretter kom Hermanni med sine barn Kate og Dick og underholdt selskapet. Så var det dans og litt dans til, og så kunne ikke Sando dy seg lenger, han måtte fram på golvet og synge «Theodor». — Og så fortsatte det ut i de små timer og vel så det.

Referent.

ARBEIDERNE FILATELISTKLUBB, OSLO

Møte nr. 360, den 28. november 1950. Formannen, E. Sando, ønsket velkommen. Møteprotokollen og bytteønsker ble referert. — I anledning av de innsendte objekter til utstillingskomiteen, med T. Hoffmann som leder, ble noen ark av de premierte objekter lagt fram. Som grunnlag for bedømmelsen ble det lagt vekt på det nedlagte arbeid, oppsettningen og tekstingen. 1. premie gikk til John Henriksen, Ungarnsamling. 2. pr. John Henrik-

sen, Tsjekkoslovakia. 3. pr. C. A. Karlsen, Böhmen og Mähren. 4. pr. T. Hoffmann, Frankrike. 5. pr. C. Holmqvist, Estland, Frankrike. 5. pr. E. Sando, Ungarn. 1. pr. særklasse: H. Korsmo, Norge, par. Følgende fikk også diplom for sine tidligere innleverte samlinger til utstillingen i klubben: 1. John Henriksen, Ungarnsamling. 2. C. Holmqvist, Estlandsamling. 3. H. Løken, Norgesamling. — Etter premieutdelingen takket formannen T. Hoffmann for hans arbeid med utstillingen. Viseformann H. Bard minnet til slutt medlemmene om den jubileumsfesten som holdes 2. desember i Drammensveien 43.

Gerth. Riis.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

avholdt møte nr. 237 i Central Hotel, mandag den 13. november 1950.

Årsmøtet ble åpnet av formannen, ingeniør Sverdrup, med en ypperlig prolog. Referat fra siste møte ble opplest og vedtatt. Formannen refererte en del inntakene post, minnet atter om

Forbundets utlodning av Little Norway-merkene og kunne opplyse at vårt medlem Hellner hadde forært klubben en del Columbia-merker til gratisutlodning. Han fortalte videre om sine inntrykk fra utstillingen i Kristiansand, hvor han hadde vært til stede. Frk. Larsens temasamling over båter og skip ble framvist på klubbmøte der nede, og den vakte beundring.

Dr. Gjessing, som ble ønsket velkommen tilbake fra sin Middelhavstur, fortalte kort og morsomt om sine bestrebelser i Neapel for å oppspore noen frimerkeforretninger.

Man gikk så til bords og fikk servert nydelig torsk med tilbehør. Arnesen ønsket velkommen til bords, og formannen talte for klubben og håpet på et godt samarbeid i året som kommer, da dette blir et arbeidsår litt utenom det vanlige. Hr. Engesgaard ble hyllet av medlemmene da han ble overrakt klubbens møtebånd med den 1. stjerne. Torgersen talte for klubbens styrer gjennom årene og sluttet med å utbringe en skål for vår nåværende formann. Langerud takket for maten og for festkomiteens arbeid.

Da møtet ble satt på nytt, ble ordet gitt til Breda Sørensen, der som vanlig på vårt årsmøte omtalte årets kataloger (1951). Formannen takket Sørensen for hans greie oversikt, og frk. Larsen overtok så ledelsen av en gjetekonkurranse. Konkurransen ble greit avvirket, den var morsom og full av feller som vanlig.

Det ble servert kaffe og kaker, og medlemmene hygget seg riktig.

Formannen hadde fått utlånt en temasamling (dyresamling) fra Kristiansand. Denne ble utlagt for forsamlingen, og hr. Odd Knudsen, Kristiansand Filatelistklubb, høstet all ære og god kritikk for sin samling og for den gode monteringen.

Møtet ble hevet kl. 23, og selskapelig samvær avsluttet den hyggelige kveld.

EE.

FRANKER FILATELISTISK!

NORDENFJELDSKE FILATELISTFORENING

Det 476. møte ble holdt på Larsens hotell den 9. november 1950. 24 medlemmer og 1 gjest var til stede. Formannen fortalte at 28 gutter og 36 piker i Framhaldsskolen ved Bispehaugen skole ønsket undervisning i filateli, og at viseformannen var gitt oppdraget å utarbeide undervisningsplan. —

Fra Östersund forelå skriftlig bekreftelse på at det eksisterer en frimerkeklubb i byen, og Oslo Filatelistklubb fortalte om avholdelse av frimerkeutstilling i Primurerlogen i Oslo i forbindelse med klubbens 65-årsjubileum neste år. Under nyhetsreportasjen fortalte Wilhelm K. Støren at Sverige med det første vil utgi nye frimerker med bildet av kong Gustaf den sjette Adolf, og at England for første gang i historien vil gå over til å benytte internasjonale farger på frimerkene sine. Herr Støren luftet også sin mening om den av Poststyret ifølge pressen planlagte Garborgserie, og mente foreningen burde gjøre en henvendelse til de behørig myndigheter såfremt det viser seg riktig at Poststyret akter å kle landets navn i nynorsk tekst. — Aftenens foredragsholder var direktør Haakon O. Christiansen som talte om «Sveriges Postmuseum». Direktøren gikk grundig til verks, og hans kunnskaper om det berømte museet og dets enorme samlinger lot til å være uuttømmelige. Herr Christiansen fortalte om alt arbeidet som var utført av byråsjef Heurgren og direktør Strandell, og av de berømte samlingene omtalte han særskilt Lewins helsak og stempelsamling, von Rosens avertssamling, samt de syv Lagerlöf'ske donasjonene i årene 1922—47. — Til slutt ble ordet gitt til aftenens gjest, sekretær i Poststyret, hr. E. Gundersen, som var kommet fra Oslo til Trondheim for å lære trønderne bruken av postgiro, og fortelle om de fordeler gireringen bød på.

Odd Schilling, sekretær.

TØNSBERG FILATELISTKLUBB

holdt sitt 233. medlemsmøte i Hotell Klubben den 22. november. Møtet ble ledet av formannen, H. Wedel Jarlsberg. Referat fra forrige møte ble lest opp av sekretæren.

Ordet ble straks gitt til kveldens kåser, A. Bye, Skoppum, som fortalte om samling av frimerker fra den første spede begynnelse i 1850—60-årene og fram til våre dagers 10—20 millioner spesial- og generalsamlere, som han mente snart visste hverken ut eller inn. Han kom med friske utfall på litt av hvert av utvekster innen filateli, og om frimerkets — særlig det bedre merkes — evige kretsgang fra samler til samler gjennom handlere og mellommenn. Han næret en viss bekymring for hvordan det ville gå den alminnelige samler og hans hobby framover i tiden, hvilke problemer han ville bli stilt overfor, og ville slett ikke anbefale noen samler å gå inn for dette ene: å samle frimerker bare med henblikk på å skaffe seg en formue eller en viss fortjeneste. De fleste ville nok i mange tilfelle bli grundig skuffet.

Bye overlot til hver enkelt å dra den konklusjon han ville av kåseriet. Bye fra Skoppum har

bestandig noe på hjertet, han er aldri kjedelig, og hans innlegg høstet da også formannens takk og medlemmenes bifall.

Bj. Herlín.

OSLO FILATELISTKLUBB

Drøbak, og skreddermester Anselm Langeborg, Oslo, var avgått ved døden. Etter en liten minnetale om hver enkelt, lyste han fred over deres minne.

Etter at en del indre anliggender var behandlet, ble møtet ajournert og den ekstraordinære generalforsamling satt.

1) M. C. Rosenhavn ble valgt til dirigent med akklamasjon, og han konstaterte at generalforsamlingen var lovlig satt.

2) Styrets forslag om å senke innmeldelsesalderen ble trukket tilbake, da forslaget først må inn for klubbens råd.

3—5) Formannen redegjorde så for den påtenkte nordiske frimerkeutstilling i Oslo i tiden 25/8 til 2/9 neste år i anledning av klubbens 65-årsjubileum. Man hadde lokaler i Frimurerlogen på hånden. Likeledes hadde man ordnet spørsmålet om rammer, glass, jury og andre detaljer, likesom formannen redegjorde for utstillingens budsjett med beregnede utgifter til kr. 34 000.00 og inntekter til kr. 31 500.00, som ga et underskudd på kr. 2 500.00.

I forbindelse med sin redegjørelse fortalte formannen at han hadde henvendt seg til Hans Majestetets kabinettsssekretær og fått meddelelse om at Hans Majestet Kongen ville stå som utstillingens høye beskytter.

Styret har ennvidere tatt ut de forskjellige komiteer samt juryen, og samtlige adspurte har erklært seg villige til å funksjonere. Komiteene får følgende sammensetning:

Utstillingskomité: Per Gellein, formann, Sven Chr. Francke, Hans I. Jacobsen, Jorulf Jensen, M. C. Rosenhavn, Hein Torgersen, A. Trøsvik, Tor Holtan, generalsekretær.

Reklame- og propagandakomité: Jarle O. Stensdal, formann, Borgar Hauglid, Jørgen Stouslånd, W. Ulleberg.

Fest- og mottakelseskomité: Bjarne Grøntvedt, formann, Anton Holmboe, Carl A. Pihl, Per Winderøe, Vilh. Aarøe.

Utstillingens jury: Abr. Odfjell, Bergen, formann, Nils Strandell, Stockholm, Ch. Holm, København, Elis Lundmark, Helsingfors, og Dan Thune-Larsen, Oslo.

Jeppesen savnet en post for assurance, og formannen repliserte at det var utstillernes egen sak å holde sine samlinger assurert. Bare de innbudte samlinger ville bli assurert for utstillingens regning.

I. I. Jacobsen trodde ikke at man ville nå det budsjetterte tall på 4 000 besøkende og kunne

heller ikke forstå hvorfor styret ønsker fullmakt til å disponere alle fonds, når man bare regnet med et underskudd på kr. 2 500.00.

Biering ville ha Island med, og det ble opplyst at Island var med.

Odner støttet også navnet Nordisk, men næret betenkeligheter ved tidspunktet på grunn av hotellplassen, og han syntes at styrets opplegg gjorde et meget godt inntrykk som han ikke ville kritisere.

Thrap-Meyer ville også ha flyttet utstillingen til en kjøligere årstid og minnet om at utstillingen i 1924 gikk med et underskudd på kr. 8 000.—.

Formannen var ikke så redd for tidspunktet. Det var 1 uke senere enn i København. Feriene var slutt og skolene i gang. Jønköping hadde også over 4000 besøkende. Det var ikke mulig å få Frimurerlogen senere da Logen begynner sine møter i september. Ennvidere hadde Danmark sin utstilling i mai til neste år og Kanada i oktober. Man måtte få disponere fondene så man hadde noe å betale de løpende utgifter med til inntektene kom inn.

Bjarne Gundersen mente at de passive medlemmer burde være takknemlig over det arbeid som var nedlagt og at noen av klubbens medlemmer ville ta på seg det arbeid som gjennomføringen av en slik plan medførte. Det hele så meget nøkternt ut.

Stensdal mente også at det hele var satt nøkternt opp, var ikke sikker på 4000 besøkende, men på den annen side var mange av inntektspostene så forsiktig satt opp at dette mere enn ville oppveies. Den risiko man løp var at den internasjonale situasjon utviklet seg slik at utstillingen ikke kunne holdes, men at man allerede hadde satt seg i større utgifter uten å få noen inntekter. Men han mente at klubben burde ta denne risiko og gi styret de nødvendige fullmakter.

Aarøe ba også medlemmene å støtte opp om saken, selv om det skulle koste klubben noen tusen kroner.

I. I. Jacobsen spurte om styret skulle gis fullmakt til å bruke alle fonds, i alt ca. kr. 23 000.—, i uheldigste tilfelle kunne hele klubbens kapital stryke med.

Odner ville ha egne regler for reservefondet, men saken skulle være klar for utstillings- og propagandafondets vedkommende.

Formannen presiserte at det ikke var meningen å spise opp fondene, men kun å bruke dem til finansiering.

Dirigenten presiserte at generalforsamlingen skulle ta standpunkt til om utstillingen skulle holdes og om disponeringen av fondene. Men det var klart at ble det underskudd, måtte dette dekkes av klubben på en eller annen måte.

Gundersen mente at det var å sette situasjonen på spissen å si at alt kunne gå med. Skulle den internasjonale situasjon bevirke total svikt, var jo også våre penger verdiløse.

Etter at herrerne Brekke, Sommerfeldt, Stensdal og Jacobsen hadde hatt ordet til korte innlegg, formet dirigenten følgende forslag:

«Generalforsamlingen gir sin tilslutning til at klubben avholder en nordisk frimerkeutstilling i Oslo ultimo august 1951 i forbindelse med klubbens 65 års jubileum. Styret bemyndiges til å treffe de nødvendige forføyninger til å gjennomføre utstillingen i samsvar med de av styret

utarbeidede retningslinjer og til å bruke de nødvendige midler til utstillingens gjennomførelse og feiringen av jubileet. Generalforsamlingen godkjenner det av styret oppsatte budgjettsforslag for utstillingen som viser ett underskudd av kr. 2500.—» Dette ble vedtatt med 52 mot 5 stemmer.

Formannen nevnte videre at det var utarbeidet notater for de forskjellige komiteer. Styret har valgt den fremgangsmåte at det er representert i alle komiteer.

Sommerfeldt fortalte om et stort kart som viste alle jordens frimerkeland. Kartet ble fremvist på en utstilling i Stockholm nylig og vakte stor interesse.

Thune-Larsen gjorde oppmerksom på en artikkel i Svensk Filatelistisk Tidsskrift hvor det gjøres oppmerksom på at man må finne nye veier for å skape øket popularitet for utstillingene. Der burde gjøres plass for undervisning av nybegynnere og barn og det måtte skaffes rom hvor de kunne sitte og bytte. Konkurransen om hvem som kunne tegne det peneste frimerkemotiv, var også populært.

Odner støttet Thune-Larsens forslag og mente også at man måtte orientere pressen på et så tidlig tidspunkt som mulig så den gikk 100 % inn for saken.

Dirigenten resymerte debatten med å si at det krevdes en god del interesse og optimisme for å gjennomføre en slik plan, og en viss risiko ville det alltid være. Han håpet at arbeidet ville fortsette i den ånd det var begynt, og en god utstilling var en glimrende propaganda for vår hobby.

Generalforsamlingen ble hevet kl. 22.07.

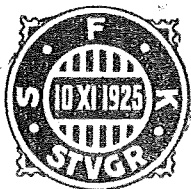
Da møtet var satt igjen, takket formannen Rosenhavn for den gode ledelse av generalforsamlingen og medlemmene gav dirigenten hans velfortjente applaus.

Sam. O. Berge, Grimstad, bragte en hilsen fra klubben dernede og nevnte at den til neste år var 10 år gammel. Formannen takket for hilsen, og ba herr Berge overbringe klubbens beste ønsker til Grimstadmedlemmene.

I. I. Jacobsen fremholdt at mange samlere falt fra etter en del år. Etter hans erfaring var ett av de beste botemidler å sette en slik samler inn på typesamling hvorved hans interesse kunne økes betraktelig.

Møtet ble hevet kl. 22.20.

STAVANGER FILATELIST-KLUB

Stavanger Filatelistklub feiret 25-års dagen for klubbens stiftelse med en meget vellykket fest lørdag 11. november 1950 på Sola Strandhotell.

Det var stort frammøte, i det 68 damer og herrer nyttet høve til å ha en hyggelig kvell på det vakre og koselige hotellet.

Som klubbens gjester var Norsk Filatelistforbunds president, skipsreder F. Walter-Johannesen, og klubbens æresmedlem, borgermester Bertr. C. Middelthun, begge med fruer, til stede.

Der servertes cocktail, hvorefter man gikk til et vakkert dekket bord bl. a. smykket med klubbens bordfane.

For å følge tradisjonen gjennom en lang rekke år var kuvertene forsynt med spesielle «filatelistiske» bordkort framstillet ved hjelp av frimerker, konstruerte frimerker og billedutklipp.

Klubbens formann disponent Bernt C. Middelthun ønsket velkommen og hilste spesielt gjestene.

O.r.sakfører Carl Gulbrandsen fikk straks ordet og priste med høystemte og fagre ord Dronning Filatelia. Han avslørte så en ny meget veltruffen statuette av dronningen, som var skjenket av et av klubbens eldre medlemmer, og det ble sunget et vers til H. M.'s pris.

Middag servertes etter følgende Meny:

Buljong m/ eggeboller og champignons
Lammesadel m/ grønnsaker
Is Belle Helene
Kransekake
Mocca

Borgermester Middelthun holdt festtalen for filateli og for klubben, og det ble sunget en velformet sang av Mr. Hobby, som med honnør nevnte en del av klubbens eldre medlemmer.

Klubbens formann rettet en hilsen til forbunds-presidenten, som deretter takket for innbydelsen til jubileumsfesten. Han uttrykte bl. a. sin store glede over at Stavanger-klubben igjen hadde funnet tilbake til forbundet og sitt håp om et godt samarbeid i tiden framover. Skipsreder Abr. Odfjell er medlem av klubben og var tilstede. Han talte morsomt for Stavanger, opplyste at han var født der i byen og alltid hadde likt den godt.

Et vers av både Bergens- og Stavangersangene ble sunget med begeistring.

Kassereren handelsfullmektig Magnus Berge har stått i den ikke så ganske litet brysomme jobb i alle de 25 årene. Under sterk tilslutning fra de tilstedeværende fikk han som takk en pokal med røde nelliker.

Sekretæren kåserte så om kvinnen og foreslo damenes skål. Den fulgtes av en sang til kvinnens pris.

F. Walter-Johannesen takket for maten, hvorefter man samledes i den vakre salong, hvor kaffen ble servert. Under enkle former ble her foretatt ordensutdeling i «Den blå Hawaii».

Norsk Filatelist Forbunds president F. Walter-Johannesen ble kommandør. Klubbens formann gjennom mange år disponent Bernt C. Middelthun fikk storkorset. Riddere ble Alex Berg, Jakob Stokka og Thor Frøyland. Hilsenen til de nydekorerte «Riddere så ranke» ble sunget med fynd og klem.

Klubben har anskaffet vakre 25-års nåler som ble tildelt følgende herrer som har vært med fra starten:

Borgermester Bertr. C. Middelthun, disponent Bernt C. Middelthun, Hovedbokholder S. Sigvaldsen, Handelsfullmektig Magnus Berge, Kjøpmann Sverdrup Hanssen, Revisor R. C. Riis, srenskriver Lauritz Bernhardt. Borgermester Middelthun takket på samtliges vegne for utmerkelsen. Så var det dans. — Utmerket, inspirerende musikk fikk yngre og eldre til å svinge seg i dansen til bussene kjørte tilbake til byen i halvtretiden. Der var hele tiden en utmerket stemning. Festkomiteen med skreddermester Mathiesen i spissen og brannsjef Evensen som toastmaster hadde gjort gode forberedelser og avvirket det hele på en utmerket måte. *Sekretæren.*

Klubbens 18-årsfest — som samtidig var avslutningsfest for utstillingen — ble holdt i Handelens Hus søndag 15. oktober 1950. Til stede var 15 medlemmer, hvorav 9 med damer. Dessuten var innbudt ingeniør Sverdrup — formann i Drammens Filatelistklubb, og postmester Fjalstad med frue.

Da alle gjester var kommet, fikk man servert en cocktail, og klokken 20 ønsket toastmasteren, disponent Behrens, velkommen til bords. Menyen var følgende: Tomatsuppe, oksestek med grønnsaker, øl og dram. Moltekrem.

Før suppen ga toastmasteren ordet til herr Peersen, som leste en prolog forfattet av fru Haugland. Den var meget god og fikk applaus. Det veldekkede bord, som også bugnet av høstens blomster i alle farger, satte straks alle i godt humør, og man lot seg den gode mat smake. Ved steken grep formannen, Sigurd B. Johnsen, ordet og holdt en anslående tale for klubben og utstillingen. Deretter holdt postmester Fjalstad en tale, og han takket for at han og fruen hadde fått innbydelse til festen. Han kom også inn på utstillingen, som han mente hadde vært meget vellykket, og uttalte at formannen — som hadde vært den drivende kraft ved hele arrangementet — nå kunne hvile på sine laurbær. Postmesteren lovet at han alltid ville stille seg velvillig hvis det var noe han kunne gjøre for klubben. Deretter fikk herr Sverdrup ordet. Han uttalte at han var imponert over hva klubben hadde fått i stand og over den interesse og iver som medlemmene hadde lagt for dagen i forbindelse med utstillingen. Han takket for at han hadde fått anledning til å komme bort og se på det hele, og ville nå fortelle sin klubb om sine opplevelser i Kristiansand S.

Orkesteret spilte så underholdningsmusikk, og ved desserten holdt O. Jarl Hansen tale for damene. De var denne gang til stede i et større antall enn noen gang før, og alle så ut til å hygge seg. Fru Behrens takket på damenes vegne, og kl. 22 gikk man fra bordet. Man grupperte seg så rundt om i salongen, hvor der ble servert kaffe, kaker og likør, sigarer og sigaretter.

Etter kaffen grep herr Sverdrup ordet og ga ros og ris over utstillingen. Han gjennomgikk de forskjellige plater som var utstilt, og ga karakterer til deltakerne. Det var meget interessant og lærerikt, og formannen takket herr Sverdrup for hans bedømmelse, som han håpet ville komme oss til nytte ved neste utstilling. Deltakerdiplomer ble så utdelt ved sekretæren.

Etter utdelingen meddelte formannen at man hadde besluttet å oppta postmesteren som innbudt medlem i klubben, med de rettigheter og plikter dette medførte, og overrakte postmesteren et diplom for dette medlemskap. Postmesteren takket for den ære som ble vist ham og uttalte at han alltid skulle omfatte vår klubb med den varmeste interesse. Han var ikke selv filatelist, sa han, men ville alltid stå til tjeneste hvis det var noe han kunne gjøre for klubben.

Fra fru Haugland var det kommet en stor pose plommer som gave, og man holdt nå en liten gjettekonkurranse, som gikk ut på å gjette

hvor mange plommer det var i posen. Gevinsten tilfalt formannen, som bare var 6 fra det rette antall.

Orkesteret spilte opp til dans, og den gikk lystig over tilje. Bodegaen hadde også god søkning, og de som ønsket det, kunne her få pølser, vin og likør etter ønske.

Klokken 1 brøt de fleste opp, og alle var enige om at det hadde vært en vellykket fest.

Møte nr. 307 ble holdt i Maskinistforeningen 24. oktober 1950 under formannens ledelse. Til stede var 21 medlemmer.

Formannen åpnet møtet, og sekretæren leste referat fra foregående møte samt fra årsfesten. Likeledes leste han referat fra ingeniør Sverdrups interessante kåseri på utstillingen om montering av frimerker.

Formannen anmeldte så de siste nummer av tidsskriftene, og ga deretter en oversikt over utstillingen, sett med hans øyne. Formannen uttalte at oppslutningen fra medlemmenes side hadde vært storartet. Særlig framholdt han at de fleste deltakere hadde samlinger i egen montasje, noe han mente alle burde gå over til, slik at man kom vekk fra fortrykksalbum. Blant de medlemmer som hadde deltatt som funksjonærer, framholdt han særlig Odd og Erling Knudsen, som praktisk talt hadde vært til stede hele tiden og gjort et godt arbeid. Likeledes roste han våre to medlemmer som er postfunksjonærer og som hadde ansvaret for stempelingen.

Hva publikum angår var han også godt fornøyd med besøket. Det var denne gang flere betalende voksne, ca. 200 stykker, og det dobbelte antall barn. Billetinntekten var kr. 31.00 større enn forrige utstilling. I «butikken» hvor det ble solgt rekvisita, frimerker etc., var omsetningen også omtrent det dobbelte, derimot viste tombo-læen litt nedgang.

Med hensyn til den filatelistiske bedømmelse så henviste han til ingeniør Sverdrups «ros og ris» på avslutningsfesten.

Det økonomiske resultat var det ennå for tidlig å bedømme, men formannen kunne dog si så meget at det ville bli overskudd på utstillingen, til tross for at det var anskaffet flere nye ting som trengtes. — Formannen avsluttet sitt innlegg med å si at ved neste utstilling måtte man forsøke å skaffe større lokaler, og da måtte det bli en utstilling med konkurranse.

Under «Eventuelt» ga P. Munksgaard herr Behrens honnør for den utmerkede orientering han ga publikum på utstillingen. Herr Behrens takket for dette og tilbød seg på neste møte å gi en liten orientering om teksting med demonstrasjoner.

Caspar Smith framsatte spørsmål om hvilket papir som egnet seg best ved montering, og herr Behrens ga en liten orientering om sine erfaringer på dette område. Det var ofte vanskelig å skaffe godt papir, uttalte han, og bare det beste er godt nok. Dette hadde det imidlertid for hans vedkommende ennå ikke lyktes å skaffe.

Aftenens lynauksjon ble så avviklet ved Thorbjørn Jensen, og salgslederen la som vanlig fram et godt utvalg med hefter. — Møtet hevet kl. 22.

O. Jarl Hansen.

AVERTER I TIDSSKRIFTET!

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

«Norges Frimerker» 1914 og 1924 av Andersen og Dethloff, begge ubrukte og med nytrykk, til salgs.

E. Berg, Harbitz Allé 15, Skøyen.

En Norgessamling oppsatt i Frikalbum, alle merker i praktesemplarer. Norge i enkeltmerker, brukt og ubrukt, par, striper, enkelte blokker, diverse typer og varianter, bl. a. 20 øre V omvendt og 5 øre forskjøvet V, til salgs.

E. Berg, Harbitz Allé 15, Skøyen.

Samling engelske kol. i Vestindia i 2 Borekbind, stor katalogverdi.

E. Berg, Harbitz Allé 15, Skøyen.

Leverer Sveits, Lichtenstein, Kroatia, Tsjekkoslovakia etc. mot intern. svarkuponger eller europeiske minneutgaver fra 1947 av, U.P.U. etc. Alltid gyldig.

H. Urech, Kirchbühlweg 7, Zurich 55, Sveits.

Jeg er kjøper av Norge nr. 1 til min typesamling. Har også typet byttemateriale om det foretrekkes.

Aage Biering, Riisalléen 34, Slemdal, Oslo.

Sverige Skilling banco kjøpes. Kan også tilby byttemateriale.

Aage Biering, Riisalléen 34, Slemdal, Oslo.

Exchange. Send me 1000 stamps from your country and I send you 1200 stamps from Germany post 1933. The better you send, the better you receive.

Weber, Stuttgart-Vaihingen,

Uhlandstrasse 12, Tyskland, U.S. Zone.

Følgende ustempl. merker til salgs:

1910/18 Kong Haakon VII, komplett, kr. 8.00

1937/38 Kong Haakon VII, komplett, » 7.00

1938 Dronning Maud, komplett » 0.80

1938 Dronning Maud, komplett,

1 ark av hvert » 70.00

Postforskudd + porto. Garanteres feilfri.

Dr. A. Berg, Stavanger.

Tysklandssamling 1200 merker (verdi AFA kr. 700) til salgs for kr. 480. — 2 Norgessamlinger billig til salgs. — Bytte ønskes med norske og utenlandske samlere.

Jørgen Bergland, Bostrak.

Frimerkebytte ønskes med norske filatelister. Bl. a. samtlige finske Røde Kors- og jubileumsmerker kan leveres. Basis AFA 1951.

Aaro Laitinen, Ruukki, Finland.

DE NORDISKE LAND

Den fineste beholdning i

ENGLAND

av Norge - Sverige - Danmark (og Dansk Vestindia) - Island - Finnland.

Hundrer av Norge nr. 1 å velge blant.

Meget fine svenske Skilling Banco. - Store og spesialiserte beholdninger av alle andre utgaver.

Skriv og meddel meg hva De ønsker.

H. E. WINGFIELD

392 Strand, London WC 2, England.

Vi kan nå formidle abonnement på følgende utenlandske blad for
1951:

Stamps, U.S.A. N.kr. 20.00

Nordisk Filateli,

Stockholm N.kr. 8.50

Frimærkesamleren,

København ... N.kr. 10.00

Send bestilling og betaling — eventuelt postgiro 692 68 — til

F. C. SVENDSEN

Sportsdepotet — Bergen.

ÖNSKAS KÖPA!

KRIGSPOSTALIA från alla länder, såsom fältpostbrev och kort, brev och kort från koncentrations- och krigsfångeläger, sedlar och mynt utgivna i sådana läger, flygblad och liknande intressant material.

LUFTPOSTHELSAKER från alla länder (kuvert och kort med påtryckta märken avsedda för luftpost) incl. Airletters — ostämplat och stämplat.

U.S.A. hela samlingar, partier, enstaka bättre märken, helsaker, stämpelmärken, localfrimärken, gamla brev, också bättre märken i II. kvalitet, gamla dokument, etc.

BRITISH EMPIRE — nyare bättre märken, K. G. VI. olika tandningar, nyanser, ostämplat och stämplat.

Betalning kontant eller byte.

Högsta priser betalas!

Tacksam för urvalssändningar eller detaljera-
de offerter med lägsta pris, eller gör jag of-
fert, om så önskas.

HENRIK POLLAK

601 West 138th Str., New York 31, N.Y., U.S.A.

Korrespondens: Norsk, Dansk, Svenska,
Deutsch, Français, English.

FRIMÆRKESAMLEREN

det kendte danske fagblad for filateli,
begyndte i sit store dobbeltnummer
7/8 (august 1950) offentliggjørelsen af

«The Stella Catalogue of Denmark»,

en ny haandbog og specialkatalog over
Danmarks frimærker, skrevet paa en-
gelsk af den ogsaa i Norge velkendte
engelske filatelist

Mr. Roland King-Farlow, F.R.P.S.L.

Alle norske samlere som vil følge med
fra starten i denne interessante publi-
kation, anbefales at tegne et aarsabon-
nement (begyndende med nr. 7/8) som
frit tilsendt koster

n. kr. 7.50,

idet de indbetaler dette beløb omgaa-
ende til Frimærkesamlerens enerepræ-
sentant i Norge:

F. C. SVENDSEN J R.,

Sportsdepotet — Bergen.

Ordna de vackra FINSKA JULMÄRKENA

i en stilfull samling, — de
felande märkerna får ni av
oss. Genom att understöda
samlandet av Finska Jul-
märken, bereder ni glädje
åt er själva och trevnad åt
barnen vid våra julkärkes-
barnhem.

Helsaker — Bypost.

För komplettering av specialsamlingar
imöteser jag gärna tilbud eller utval
av äldre ubrukta norske brevkort og
andre helsaker. Dessuten norske by-
postmerker, ubrukta (helst ark resp.
blokker) eller brukte, og ganske særlig
hele brev. Kontant avregning eller byt-
te mot skand. frim. etter mankoliste.

Ing. Carl A. Pihl,

Snorres vei 6 — Smestad — Oslo.

N.F.T

Der kan i dag skaffes følgende eldre num-
mer av tidsskriftet:

1942: 6/7, 11/12.

1943: 7/8, 10.

1944: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 11, 12.

1945: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7/8, 9, 10, 11, 12.

1946: 2, 3, 4, 5/6, 7/8, 9, 10, 11, 12.

1947: 1, 2, 5, 6, 7/8, 9, 10, 11/12.

1948: 2/3, 4, 5, 6, 7/8, 9, 10, 11, 12.

1949: Alle nummer — dagspris.

Pris pr. enkeltnummer 0.50, dobbelt 0.75
+ porto 0.20. Mangler De noen nummer —
selv om de ikke er oppført her — så er det
allikevel en mulighet at de kan skaffes.

Skriv i dag til forretningsføreren,

F. C. SVENDSEN J R.

Sportsdepotet

Bergen.